

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 9152/2021
19.01.2022. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Гордане Комненић, Драгане Миросављевић, Бисерке Живановић и Споменке Зарић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Душан Поповић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Марија Милановић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Новом Саду Гж 1425/20 од 16.06.2021. године, у седници одржаној 19.01.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Новом Саду Гж 1425/20 од 16.06.2021. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Вишег суда у Новом Саду Гж 1425/20 од 16.06.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Бачкој Паланци П 189/17 од 02.07.2019. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца да се обавезе тужени да тужиоцу на име накнаде нематеријалне штете у виду душевних болова због повреде части и угледа исплати износ од 150.000,00 динара, као и захтев тужиоца за накнаду трошкова поступка, све са законском затезном каматом почев од дана пресуђења до исплате. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да туженом накнади трошкове парничног поступка у износу од 43.500,00 динара. Ставом трећим изреке, одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова парничног поступка на име трошкова превоза његовог пуномоћника на релацији Београд – Бачка Паланка – Београд, као и за одсуство из канцеларије његовог пуномоћника за укупно 30 сати у износу од по 1.500,00 динара за сваки започети сат.

Пресудом Вишег суда у Новом Саду Гж 1425/20 од 16.06.2021. године, ставом првим изреке, делимично је усвојена жалба тужиоца, па је пресуда Основног суда у Бачкој Паланци П 189/17 од 02.07.2019. године преиначена у побијаном одбијајућем делу и у делу одлуке о трошковима парничног поступка, тако што је тужбени захтев тужиоца делимично усвојен и обавезан тужени да тужиоцу на име накнаде нематеријалне штете на име душевних болова због повреде части и угледа исплати износ од 50.000,00 динара са законском затезном каматом почев од дана пресуђења 02.07.2019. године до исплате, као и да тужиоцу накнади трошкове парничног

поступка у износу од 67.300,00 динара са законском затезном каматом почев од извршности пресуде, док је одбијен захтев туженог за накнаду трошкова парничног поступка. У преосталом делу жалба тужиоца је одбијена, а првостепена пресуда у побијаном одбијајућем а непреиначном делу потврђена. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове жалбеног поступка у износу од 15.900,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је изјавио благовремену ревизију, због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, с предлогом да се о ревизији одлучује као о изузетно дозвољеној, на основу члана 404. став 1. ЗПП, ради разматрања правних питања у интересу равноправности грађана и ради уједначавања судске праксе

Применом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Сл. гласник РС“ бр.72/11 и 55/14), посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда, потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и када је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

Предмет тражене правне заштите је накнада нематеријалне штете тужиоцу због повреде угледа и части. Одлука о таквом захтеву зависи од чињеничног стања утврђеног у сваком конкретном случају, па то што су судови у предметима са тужбеним захтевом као у овој правној ствари изразили другачије правно становиште, не значи нужно постојање неуједначене судске праксе. Због тога Врховни касациони суд налази да у конкретном случају није потребно одлучивање о ревизији ради уједначавања судске праксе, разматрања правних питања од општег интереса, правних питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно ново тумачење права, па је одлучено као у ставу првом изреке у смислу одредбе члана 404. став 1. ЗПП.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је оценио да ревизија није дозвољена.

Тужбу ради накнаде нематеријалне штете тужилац је суду поднео 24.04.2017. године, а вредност предмета спора побијаног дела правноснажне пресуде је 50.000,00 динара.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. Одредбом члана 479. став 6. ЗПП, прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Побијаном другостепеном пресудом одлучено у спору мале вредности, јер вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, па ревизија туженог није дозвољена, на основу одредбе члана 479. став 6. Закона о парничном поступку.

Приликом оцене дозвољености ревизије, Врховни касациони суд је имао у виду да је побијаном одлуком преиначена првостепена пресуда, али налази да у конкретном случају нема места примени одредбе о дозвољености ревизије на основу члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП. Наиме, наведена одредба може се применити само када се примењује општи режим допуштености овог правног лека, према вредности спора, односно у случају када се ради о ревизији изјављеној против правноснажне пресуде у којој је побијани део правноснажне пресуде или означена вредност предмета спора изнад граничне вредности за дозвољеност ревизије, али не и у споровима у којима је посебном одредбом овог Закона (ЗПП) или посебним законом, одређено да ревизија против одлуке у тој врсти спорова није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Добрила Страјина, с.р.**

**За тачност отправака
Управитељ писарнице
Марина Антонић**